

مراسم بزرگداشت يك‌صد و بيست و چهارمین سالروز ميلاد دكتر محمد مصدق، رهبر فقيد نهضت ملي ايران جمعه، بيست و نهم اردیبهشت ماه برگزار مي‌شود.
به گزارش "ايلنا"، اين مراسم از ساعت ۱۰ صبح روز جمعه، بيست و نهم اردیبهشت ماه بر سر مزار آن مرحوم در قلعه احمدآباد واقع در روستاي آببک برگزار مي‌شود.

بمناسبت سالگرد تولد زنده ياد دكتر محمد مصدق، هرمز ممیزی

بـنام خداوند جان و خرد
كز اين برتر اندیشه بر نگذرد
مـصدق سرشته زنيکی ز مهر
در اين خانه در خفته آن نيك چهر
"خرد دارد و فرو شرم و نژاد
بـود راد و پيروز و از داد شاد"
وطنـخواهی او چو فردوسی است حـکیمانه ، آزاد و انسانی است
"نـگر تا نیازی به بيداد دست
نـگردانی ايوان آباد پست "
تـعصب ندارد نه نفرت نه جهل بـجز اينکه خواهد زنا اهل ، اهل
" بـه کردار بد هيچ مگشای جنگ
بـراندیش از دوده و نام و ننگ"
ز افـراط و ويرانگری کاسته ز ديـوان لاهه چو حق خواسته
"ترا با جهان آفرين است جنگ
که از چه سياه و سفيد است رنگ"
که نفرت ز ضحاک و افراسياب ز بـيداد آنان شود باز تاب
بـنه کينه و دورباش از هوا
مـبادا هوا بر تو فرمانروا "
مـصدق به اشرف که پتياره بود چـو رفتار رستم به سودابه بود
" زبـرده به گيسوی بيرون کشيد
ز تخت بزرگيش در خون کشيد"

مصدق ستیزی ز نابخردیست چه نامم من آنرا اگر جهل نیست

”دریغ است ایران که ویران شود

کــنام پلنگان و شیران شود “

کــمانگیر آرش که در تیر شد همان ”فاطمی“ بود و زنجیر شد

”چــنان شاه بر گاه هرگز مباد

نــه آنکس که گیرد از او نیز یاد“

غــزالی که نوروز تحریم کرد بــه شهنامه تازید و پاشید گرد

”زیــان کسان از پی سود خویش

بــجوئید و دین اندر آورد پیش“

مــگر نام فردوسی از یاد برد و یــا ارج او را ز دلها سترد؟

”بــه هر کار با هر کسی داد کن

ز یــزدان نیکی دهش یاد کن “

جــفا دید فردوسی از غزنوی مصدق به زندان شد از پهلوی

”کــسی کو گذشت از ره مردمی

زدیوان شمر مشمر از مردمی “

که فرزند این آب و خاک این دواند مــبادا که فرزند آری به بند

”ســخن چین و بی دانش و چاره گر

نــباید که یابند پیشت گذر“

مصدق که بر دل حکومت نمود چو فردوسی از دل حقیقت سرود

”جــهان یادگار است و ما رفتنی

بــه گیتی نماند مگر مردمی “

که اسطوره اند این دو مرد دلیر به عزت در اوج و به دشمن اسیر

”شــکاریم یکسر همه پیش مرگ

ســر زیر تاج و سر زیر ترگ“

مزار دو اسطوره در خانه شد بــه تمثیل این خانه ویرانه شد

“ که روزی فراز است و روزی نشیب

گهی شاد دارد گهی با نهیب ”

ولیکن سرانجام نامی شدند به عزت در عالم تمامی شدند